TKP'nin SESİ RADYOSU

Yayınlardan Derlemeler

1982

2

TKP'nin
SESİ RADYOSU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NİN SESİ RADYOSU YAYINLARINDAN DERLEMELER

Yıl: 1982

Sayı : 2

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NİN 8 OCAK 1982 GÜNÜ BİLDİRİSİ

Türkiye işçi sınıfı, tarihinde gördüğü en ağır saldırılardan biriyle karşı karşıya. Politik görüşleri birbirlerinden farklı, komünist, sosyalist, dindar binlerce işçi koğuşturmaya uğruyor. Bu baskılar 52 DİSK yöneticisinin idam istemiyle yargılanmasıyla tepe noktasına tırmanıyor. 52 DİSK yöneticisinin yaşamı tehlikededir. Ülkeyi, Amerikan emperyalizminin dümen suyunda tehlikeli serüvenlere doğru itenler, 1961 Anayasası'nı yırtmaya çalışanlar ve bunalımın yükünü amansızca işçilerin, emekçilerin sırtına yüklemek yolunda yürüyenler, hep bir ağızdan işçi önderlerinin kellesini istiyor.

Öyleyse 52 DİSK yöneticisinin idam istemiyle yargılanması, yalnız sendikacıların yaşamları konusunda değil, ulusal bağımsızlığımız ve güvenliğimiz, özgürlüğümüz ve ekmeğimiz için de tehlikeli bir sinyal sayılmalıdır.

Bütün bunlar Cunta'nın demokrasiye dönüş sözlerinin bir manevra olduğunu kanıtlıyor. Sendikacılar faşist yöntemlerle yargılanıyor. Binlerce yurttaşın kanına giren ve DİSK Genel Başkanlarından Kemal Türkler'i, Başbuğlarının emriyle öldüren faşistlere bile uygulanmayan "sa-

vaş hali", DİSK'e karşı uygulanıyor. Görülüyor ki Cunta, işçi sınıfına karşı savaş ilân etmiştir. Sıkıyönetim mahkemesinde açılan dava yalnız 52 sendikacıya karşı değil, milyonlarca işçiye karşı açılmıştır.

Mahkeme savcısı, sendikacıları, terör eylemleriyle suçlayabilecek bir tek kanıt bile gösteremiyor. Çünkü böyle kanıtlar yoktur. Buna karşılık savcı, DİSK yöneticilerini yüzbinlerce işçinin, emekçinin eylemlerinden, milyonluk grevlerden, görkemli 1 Mayıs gösterilerinden ötürü idam etmek istiyor. Öyleyse yalnız 52 sendikacının yaşamı değildir tehlikede olan. Tehlikede olan, gelecekteki sözüm ona demokratik rejimde de işçilerin tüm özgürlükleri, grev ve sendikalaşma ve sözleşme haklarıdır. 52'leri kurtarmak, işçilerin özgürlük ve ekmek davasıdır.

Kontr-Gerilla'nın adamı Süleyman Takkeci adlı savcı, DİSK yöneticilerini ölüm cezasına çarptırabilmek için, bir de DİSK'in TKP'ye bağlı bir örgüt olduğunu öne sürüyor. Partimiz bu kaba iftirayı her zaman yalanlamıştır. DİSK'in ve ona bağlı sendikaların partimizle en küçük bir örgütsel bağı yoktur. Türkiye Komünist Partisi, sendikaların örgütsel bağımsızlığını savunuyor. Evet, sendikalar herşeyden önce burjuvazinin devletinden bağımsız olmalıdır ve DİSK'i yargılayanlar, sendikaları, burjuva devletinin amansız hegemonyası altına almaya çalışıyorlar. Kuşkusuz sıkıyönetimciler, işçi sınıfının bir çok durumda, işçi temsilciliklerine, sendika yönetimlerine komünist işçileri seçmiş olduğunu gördüler ve buna karşı gürültülü bir kampanya yürütüyorlar.

Sendikal savaşımın bu gidişi durdurulamaz. İşçiler, bizim partimizin üyelerini dün de, bugün de yalnızca işçi sınıfının haklarını, çıkarlarını en ardıcıl, en yiğitçe savundukları için destekliyorlar. Bu DİSK'in, Türkiye Komünist Partisi'ne bağımlı olduğunun değil, milyonlarca işçinin ve emekçinin bu zorbalık ve sömürü düzenine karşı, kendi sınıfsal çıkarlarının bilincine vardıklarının en açık

belgesidir.

Türkiye'deki tüm gelişmeler, 52'lerin yargılanması, emperyalizmin, Reaganların ve iç gericiliğin maskesini de düşürüyor. Onlar Polonya için timsah gözyaşları dökerken, Türkiye'de binlerce sendikacı ve işçi için koğuşturma açan, 52 DİSK yöneticisini idam istemiyle yargılayan, 1000'e yakın ilericiyi Türkiye Komünist Partisi üyesi olduğu gerekçesi ile zindanlara dolduran diktatörlüğü destekliyorlar.

52 sendikacının ölümle tehdit edilmesinin amaçları ortadadır. İşçiler, demokratik - sendikal haklarından yoksun bırakılmak isteniyor. Gelecekteki sözde demokraside de işçi sınıfı zincire vurulmak isteniyor.

İşçiler, buna boyun eğmeyin !

Cunta, DİSK'in 15 yıllık şanlı savaş tarihini karalamak için her yola başvuruyor. Yüz binlerce işçinin kan ve can pahasına yürüttükleri iş, ekmek ve özgürlük uğrundaki grevler, 1 Mayıslar bir avuç teröristin, halk düşmanı faşistlerin cinayetleriyle eş tutuluyor. Bunun amacı işçi sınıfımızın bilincinden kendi devrimci savaş geleneklerini kazımaktır.

Türkiye Komünist Partisi, tüm işçi sınıfımızı, tüm emekçileri ve tüm özgürlük yanlısı yurttaşları DİSK'le dayanışmaya çağırıyor.

52'lere özgürlük !

Cunta'nın mahkemelerinde işlenmek üzere olan cinayeti önleyelim !

DİSK'in açılması, Türk İş üstündeki baskıların sona ermesi için tüm işçilerin eylem birliği zorunluktur. Şimdi her işçi, sendikal bölünmenin işbirlikçi tekelci burjuvaziye nasıl fırsatlar verdiğini daha iyi anlıyor. Öyleyse birlik sendikaları için güçlerimizi yeniden saptayalım. 52'leri kurtarmak ve sendikal hak ve özgürlükler için savaşımı başarıya ulaştırmak için olanaklar gerçekte sanılandan geniştir. Cunta iç ve dış demokratik baskılar karşısında

seçim tarihini açıklama manevrasına başvurmak zorunda kaldı. Bu, diktatörlüğün halk üstündeki baskıyı bir yandan artırırken, öteyandan zayıfladığını gösteriyor. 52'lere karşı yargılama, ülkemizde artan tepkilerle karşılanıyor. Yeryüzünün tüm sendikaları, Dünya Sendikalar Federasyonu, Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Dünya Emek Federasyonu, yüz milyonlarca işçi DİSK'le dayanışmada birleşmiştir.

52'lere özgürlük !

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
8 Ocak 1982

NATO TOPLANTISI BEKLENEN SONUÇLARI VERMEDİ

Türkiye'de adalet, hukuk, insan hakları tümüyle ortadan kalktığı bir dönemde NATO, sosyalist Polonya'daki gelişmeleri görüştü. Pazartesi günü Brüksel'de yapılan toplantı, Washington yönetiminin Avrupalı bağlaşıkları üstünde uyguladığı baskının bir uzantısıydı. Reagan, Polonya'daki karşıdevrimcileri korumak için bu ülkeye ve Sovyetler Birliği'ne karşı giriştiği ekonomik yaptırımlarına, diğer NATO üyesi ülkeleri de sürüklemek istiyordu. Toplantı Washington'un beklediği bu sonucu vermedi. Batı Avrupa ülkeleri ekonomik yaptırımlara katılma gereği duymadıklarını belirttiler. Bununla birlikte yayınlanan ortak bildiri, emperyalizmin, NATO'nun egemen bir ülke olan Polonya'nın iç işlerine karışmaya devam ettiğinin yeni bir belgesidir. Ortak belge, emperyalizmin uluslararası hukuk normlarını, Helsinki kararlarını kabaca ayaklar altına almasının , yeni bir ihanetin belgesidir.

Darbeci generallerin temsilcisi Türkmen, Polonya'nın iç işlerine karışma anlamına gelen NATO toplantısına katıldı. Bu toplantıda Haigler, Genscherler bol bol insan haklarından dem vurdular. Cuntanın Dışişleri Bakanı İlter Türkmen de emperyalist ülkelerin bu provokasyonla-

rını destekledi. Türkmen'in NATO ihanet belgesini imzaladığı gün, ülkemizde 52 DİSK yöneticisi idam istemi ile yargılanıyordu. Bu tutum Cunta için kara bir lekedir.

İlter Türkmen, NATO toplantısından sonra verdiği demeçte, ortak bildirinin Avrupa ile ABD arasında görüş ayrılığının azaldığını ortaya koyduğunu iddia etti. Batı Avrupa adına fikir yürütecek bir yetkili olmadığına göre İlter Türkmen'in bu sözleri ABD ile Türkiye arasında bir görüş ayrılığının olmadığı anlamına mı geliyor acaba? Türkmen'in iddia ettiğine göre her NATO ülkesi Polonya'ya karşı önlemleri kendisi saptayacakmış. Cunta, Polonya'ya ihracatı kesti. Şimdi bu ülkeden kaçan karşı devrimcilere sığınma hakkı da tanıyacakmış.

Bunu yapan kim? Ülkemizde sendikal hakları yok eden Cunta! İşçi önderlerini darağaçlarına sürüklemede ayak direyen Cunta!

İşte darbeci generaller bu hukuk ve insanlık dışı tutumlarını perdelemek için Washington'un istemi doğrultusunda yasal Polonya hükümetinin içişlerine karışıyor. Cunta böylesi bir şantaja ABD'den daha fazla silah ve para yardımı koparmak için başvuruyor. Böyle bir tutum, Washington yönetiminin işini kolaylaştırıyor. Onbinlerce yurttaşımızı zindanlara tıkanları, işkenceyi yaygınlaştıranları, 52'lerden başka 2 bin işçinin daha yargılanması için hazırlık yapanları, otoriter bir rejime gidenleri en başta Washington emperyalistleri destekliyor.

Dışişleri Bakanı Türkmen, "ABD ile Avrupa arasında görüş ayrılıkları azaldı" derken işte Cunta ile Washington arasındaki bu çıkar ilikilerini kastediyor.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri Bilen Yoldaş, Reagan'a gönderdiği açık mektupta, ulusal güvenliğimiz ve halkımızın çıkarları açısından çok tehlikeli gelişme gösteren bu ilişkileri açığa vuruyor ve Washington'un ülkemiz üzerinde artan baskı ve dayatmaları konusunda şu görüşleri vurguluyor:

Bilen Yoldaş şöyle diyor: " Mister Reagan, bugün yönetiminiz, uluslararası gerginlikleri arttırma ve çatışma politikanıza uygun olarak kurulan ve çevik kuvvetler adını taktığınız saldırı birliklerine ülkemizde üs ve kolaylık sağlamak üzere Ankara üzerinde uzun süredir ağır baskı ve dayatmalar uyguluyor. Amacınız ülkemizi bölgede kendi çıkarlarınız için serüvenlere sürüklemektir. Bugün sizin yönetiminiz, ülkemizin Sovyetler Birliği ile öteki sosyalist ülkelerle yararlı ilişkilerini baltalamak için dayatmalarda bulunuyor. Polonya ve Sovyetler Birliği'ne karşı uygulamaya çalıştığınız ambargoya insancıl ve ahlâksal nedenlerle başvurduğunuzu öne sürüyorsunuz. Oysa bugün Polonya'daki karşı devrimcileri korumak için ülkeye boykot uyguluyor, sosyalizm düşmanlarına karşı alınan yasal önlemleri, dünya çapında gerginlikleri artırmak, Batı Avrupa'ya atom füzelerinizi yerleştirmek için bahane yapıyorsunuz. Bununla birlikte hiçbir yasallığı olmayan Türkiye'deki Cunta'yı destekliyorsunuz. Bunu kendi çıkar bölgeniz ilân ettiğiniz Ortadoğu'daki uğursuz amaçlarınıza ulaşmak için yapıyorsunuz. Sizin Türkiye'de askersel diktatörlüğe verdiğiniz açık destek halkımıza açlık, yoksulluk, baskı ve zorbalıktan başka bir şey getirmiyor. Tıpkı Polonya işçileri ve komünistleri gibi bizim de Türkiye işçi sınıfı ve demokrasi güçleri adına size diyeceğimiz yalnızca şudur :

"Kirli ellerinizi güzel ülkemizden çekin !..."

13 Ocak 1982 Çarşamba

GELECEĞİ MAHKUM ETMEK İSTEYENLER

Bildiğiniz, basından da bölük pörçük izlediğiniz gibi, DİSK davası sürüyor. 52 DİSK'li sendikacı için idam isteniyor. İdam deyince, bir insanın hayatıyla ödeyeceği suçun ne olduğunu soruyorsunuz. Ne olmuş ? DİSK'li sendikacılar cinayet mi işlemiş ? Halkı birbirine mi kırdırmış ? Teröre mi karışmış ? Yok, hayır ! Sendikacılara idam istenen iddianamede bunlar yok. Peki, o halde idam niye ? İdam istemi ile yalnızca sendikacıların Anayasa'da tanınan hak ve özgürlükleri kullanmalarından ötürü, 1961 Anayasası'nın tanıdığı haklara dayanarak işçi sınıfının tamamen demokratik, tamamen yasal eylemleri suçlanıyor. Suçlayanlar ise tamamen yasadışı bir biçimde erke el koyup devletin organlarını, parlamentoyu dağıtanlar; şimdi de 1961 Anayasası'nı yırtmaya hazırlananlar. Demek ki DİSK'li sendikacıların yargılanması, istenen idam cezaları Anayasa ile, gelecekteki demokrasiyle sıkı sıkıya bağlı. O halde DİSK'li sendikacıları mahkum etmek isteyenler 1961 Anayasası'nı ve gelecekteki demokrasiyi mahkum etmek istiyorlar.

Gelecekteki demokrasi ve hazırlanan yeni Anayasa ne menem bir anayasa ve ne menem bir demokrasi olacaktır ?

Yeni Anayasa'nın çizgileri çoktan belirmeye başladı. Çoktan yargının bağımsızlığı kaldırıldı. Çoktan üniversitelerin özerkliği kaldırıldı. Üniversite topluluğunun içine giren herkese politika yapmak yasaklandı. Çoktan özel güvenlik örgütleri, gelecekteki polis devletine uygun bir dizi yasa çıkarıldı.

O halde geleceğin Anayasası adım adım çıkarılmış ve çıkarılmakta olan yasalarla belirleniyor. Cunta'nın önünde işçi sınıfının sendikal hak ve özgürlüklerini alabildiğine kısıtlayan sendikalar yasa tasarısı duruyor. Bu sendikalar yasası yeni Anayasa'da ve Cunta'nın gelecekteki demokrasisinde işçilerin, emekçilerin zincire vurulmuş haklarını gösteriyor.

Konuşmamızın daha başında dediğimiz gibi 52 DİSK yöneticisi için idam isteniyor. Ortada idamı gerektirecek tek bir delil yok. Tek bir kanıt yok. Buna rağmen sendikacıların idamı isteniyor. Grevler, 1 Mayıs gösterileri, faşizme karşı işçi sınıfının eylemleri "suç" diye gösteriliyor.

İşte burada duralım. Çünkü bu işin püf noktasıdır. Eğer bir ülkede, işçi sınıfının grevlerinden, yasal direnişlerinden, gösterilerinden ötürü sendikacılara ölüm cezası biçiliyorsa o ülkede tehlikede olan yalnız sendikacıların hayatı değildir. Tehlikede olan gelecektir. Tehlikede olan demokrasidir, insan haklarıdır, demokratik ve sendikal hak ve özgürlüklerdir.

Cunta, gelecekte işçiler ücret zammı istemesinler, grev yapmasınlar, miting, gösteri düzenlemesinler diye, politikayla ilgilenmesinler diye DİSK yöneticilerini yargılıyor. İşçi sınıfını susturmak istiyor.

Ülkemizde sendikacıların ve onlarla birlikte gelecekteki demokrasiyi ve özgürlükleri ipe göndermek isteyenler, bu kara planın üstünü Polonya için attıkları çığlıklarla örtmek istiyorlar. Ama gerçeklerin üstünü örtemeyeceklerdir. Türkiye'de gelecek mahkum edilmek isteniyor,

Polonya'da ise gelecek kurtarılıyor.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 8 Ocak 1982 günlü bildirisinde belirtildiği gibi, DİSK yöneticilerinin yaşamı tehlikededir. Ülkeyi, Amerikan emperyalizminin dümen suyunda tehlikeli serüvenlere doğru itenler, 1961 Anayasası'nı yırtmaya çalışanlar ve bunalımın yükünü amansızca işçilerin, emekçilerin sırtına yüklemek yolunda yürüyenler hep bir ağızdan işçi önderlerinin kellesini istiyor. Öyleyse 52 DİSK yöneticisinin idam isteği ile yargılanması yalnız sendikacıların yaşamları konusunda değil, ulusal bağımsızlığımız ve güvenliğimiz, özgürlüğümüz ve ekmeğimiz için de tehlikeli bir sinyal sayılmalıdır.

Evet değerli dinleyiciler; DİSK'li sendikacıların idam istemi ile yargılanması gelecek için tehlike sinyali çalıyor. İşçiler bu sesi iyi tanırlar. Bunun için "52'lere özgürlük!" belgisi geleceğin ve demokrasinin de kurtarılması belgisidir.

13 Ocak 1982 Çarşamba

KİM YALAN SÖYLÜYOR, EVREN Mİ, IRMAK MI ?

Türkiye'yi ziyaret eden Avrupa Konseyi üyelerinin anayasa, siyasi partiler, Türkiye Komünist Partisi'nin yasallaşması sorularına Danışma Meclisi Başkanı Sadi Irmak şöyle yanıt verdi:

"Yeni anayasa ilerici ve demokratik olacak. İnsan haklarına saygı gösterecek. Değişik düşünceleri savunan partilerin kurulmasına izin verecek. Çoğulcu bir anayasa olacak..." Ne var ki daha Danışma Meclisi'nin açılışında ve siyasi partilerin fesh edilmesinde, Cunta başı Evren şöyle diyordu: "Kişi hak ve hürriyetleri sınırsız olamaz. Komünizme ve din esaslarına dayalı parti kurulamaz. Yeni partiler yalnızca Atatürk ilkelerini esas alarak kurulacaktır."

Sevgili dinleyiciler; şimdi akla hemen şu soru geliyor: Acaba hangisi ? Irmak mı, Evren mi yalan söylüy

Kuşkusuz ki Irmak yalan söylüyor. Çünkü Cunta, erke geldiği günden bu yana tüm demokrasi oyunlarına karşın sözde uygulamalarıyla gerçek niyetlerini apaçık ortaya koydu. Daha baştan parlamentoyu feshetti. 1961 Anayasası'nı rafa kaldırarak kısıtlı da olsa var olan anayasal özgürlükleri ortadan kaldırdı. Demokrasi güçlerine uyguladığı yoğun baskı ve tutuklamalarla ülkeyi adeta kapalı bir cezaevine çevirdi. İlerici işçiler, öğretmenler, gençler, kadınlar ağır işkencelerden sonra yargılanıyorlar.

Bir kısmına en ağır cezalar verildi. Saldırının sivri ucu ise işçi sınıfına çevrildi. DİSK yöneticileri "savaş hali" hükümleri uygulanarak idam istemiyle yargılanıyorlar. Bugün DİSK davası ülkemizde uygulanmak istenen rejimin aynası oluyor. Başlı başına DİSK iddianamesi, halkımıza süngü zoruyla dayatılmak istenen gerici anayasanın sınırlarını çiziyor. Bu gerici anayasayla bugün DİSK davasında uygulanan savaş hali hükümleri ülke yaşamında sürekli kılınmak isteniyor. 141 ve 142. maddeler daha da ağırlaştırılıyor. Yalnızca Komünist Partisi'ni yasaklamakla kalmıyorlar; ılımlı partilere, ılımlı görüşlere bile yasak koyuyorlar.

Atatürkçülük maskesi arkasında tek tip partilerle, yasama yetkisi iyice azaltılmış bir parlamentoyla küçük bir grubun çıkarlarını gözeten otoriter bir rejim yerleştirmek istiyorlar. Bir kısım tekelcinin, gerici güçlerin diktatörlüğünü anayasa hükümleri ile halkımıza dayatma hazırlıkları yapılıyor. Sonunda da dönüp şöyle diyecekler : İşte Anayasa, işte parlamento, işte partiler, işte demokrasi !..

Değerli dinleyiciler; bu tehlikeli gidişe "dur" demenin zamanı gelmiş geçmektedir.

Türkiye komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 16 Aralık 1981 günlü bildirisinde şöyle deniliyor:

"1961 Anayasası'nda yeralan en küçük demokratik bir hak bile halkımızın çetin savaşlarının ürünüdür. 1961 Anayasası'nın yırtılmasına karşı çıkmak için, daha bu günden her anti-demokratik yasaya, her baskıcı uygulamaya karşı açıkça direnmek zorunluktur.

Türkiye Komünist Partisi 1961 Anayasası'nın yırtılmasına karşı çıkan güçleri destekliyor. Bugün bu güçler ayrı ayrı yürüyor olsalar da onlar bir hedefe vurdukları için bu geniş bir cephe hareketine temel hazırlıyor. Daha şimdiden bu güçlerin eylem birliği büyük önem taşıyor.

13 Ocak 1982 Çarşamba

TÜRKİYE'DEKİ DARBECİ GENERALLERİN ARKASINDA KİM VAR ?

52'leri suçsuz yere idam etmek isteyenlerin suç ortağı kimdir ? Mr. Haig, Brüksel'deki basın toplantısında bunun ABD emperyalizmi olduğunu bir kez daha itiraf etmek zorunda kaldı. Suçlu kendisini bir kez daha ele verdi.

Değerli Dinleyiciler;

Mr. Haig böyle bir basın toplantısını uzun zaman unutamayacaktır kuşkusuz. Gazetecilerin soruları karşısında iyice köşeye sıkışmış, Türkiye'deki Cunta'yı temize çıkarayım derken yakayı ele vermiştir. Sinirli ve hatta gözü dönmüş bir biçimde, Polonya'daki yasal yönetimin, sosyalizm düşmanlarının planlarını boşa çıkaran yasal eylemlerini, sözümona insan haklarını çiğnemekle eşdeğer göstermeye kalkışmıştır. Sovyetler Birliğine karşı tüm NATO ülkelerini, neredeyse haçlı seferine çağırıyordu ama Polonya'ya karşı hiç bir kanıtı olmayan suçlamaları havada kalıyordu. Komik bir duruma düşmüştü. Tam bu sırada bir gazetecinin, "Peki, siz Türkiye'deki Cunta'yı niçin destekliyorsunuz ?" sorusu, Haig'in maskesini iyice düşürdü. "Türkiye ile Polonya arasında benzerlik kurulamaz" diyen Haig, "Polonya'da insan hakları çiğneniyor.

Türkiye ise demokrasiye gidiyor" çarpıtmasıyla daha da komik bir duruma düşmüştü.

Haigler, Polonya'da karşı devrimcilere büyük umutlar bağlamışlardı. Sosyalizmi içten çökertme taktiğini Polonya'da uygulamayı planlamışlardı. Planları suya düşünce, Polonya'da alınan önlemler günden güne etkisini artırdıkça Washington yöneticileri adeta deliye dönüyorlar. Uluslararası hukuk normlarını, devletler arasındaki anlaşmaları kabaca çiğniyor, Polonya'nın iç işlerine müdahale ediyorlar.

NATO'nun son bildirisinde yer alan görüşlerle emperyalist devletler, Polonya'da karşı devrimcilerin, KOR içindeki ajanlarının elini kolunu çözmeyi amaçladıklarını bir kez daha açığa vuruyorlar. Ne ki Haig, Türkiye'deki askersel diktatörlüğü destekleyen sözleriyle ülkelerin iç işlerine karışma, tehdit, baskı, ambargo gibi yöntemlerin, ABD dış politikasının temelini oluşturduğunu bir daha kanıtlamıştır.

Değerli dinleyiciler; Washington'daki savaş kışkırtıcıları sendikacıları, demokratları, yurtseverleri zindanlara dolduran, her türlü insan hak ve özgürlüğünü ortadan kaldıran, çıplak bir diktatörlüğü yerleştiren, 52'leri idam etmek isteyen Cunta'yı neden destekliyor ?

Haiglerin, Reaganların Türkiye üzerinde kirli, karanlık planları vardır. Pentagon, Ortadoğu'ya saldırı için kurulan çevik kuvvetlerini topraklarımıza yerleştirmek istiyor. Mr. Haig, önümüzdeki günlerde, bu yöndeki baskıların artık sonuçlandırılması için Ankara'ya gelecek. Açık, Haigler ülkemizi Ortadoğu ve Akdeniz'deki saldırgan amaçlarında daha yoğun kullanmayı planlamışlardır. Topraklarımızdaki ABD üslerinin genişletilmesi, Ortak Savunma Grubu gibi komşularımıza ve bölgedeki ulusal kurtuluş hareketlerine karşı kurulan bir organa Cunta'nın da sürüklenmesi bu amaca yöneliktir. Erkteki generaller de ABD' nin bu alandaki uğursuz desteğini, daha fazla silah, daha

fazla para koparmak için kullanacaklarını hesaplıyorlar. Ulusal güvenliğimizi, ulusal çıkarlarımızı pazarlık konusu yapıyorlar.

Açıktır. ABD'nin Türkiye'deki askersel diktatörlük üstünde böyle açık bir desteği olmasaydı, Cunta kolay kolay halkımız üzerinde bunca terör, bunca baskı uygulayamazdı. 52'leri idam talebiyle yargılamaya kalkışamazdı.

Washington patronları, Cunta'yı zorladıkça Cunta da işçi sınıfına, ilericilere, demokratlara, sosyalistlere, komünistlere saldırıyor; tutukluyor; yargılıyor; en iğrenç işkenceler uyguluyor; idam sehpaları kuruyor ve bütün bunlara da "demokrasiyi kurma" diyor. Bu konuda kendisini destekleyen ABD emperyalistleridir. Bu kara lekeyi Cunta hiç bir zaman kavrayamadı. Halkımızın can düşmanı ABD emperyalizminin desteğiyle Cunta süngüyle çok şeyler çözer ama süngü üzerinde uzun zaman oturamaz.

14 Ocak 1982 Perşembe

BRİFİNG'TE ŞAŞKINLIK

"DİSK yöneticilerinin yargılanmalarıyla 600 bin üyesi de yargılanıyor. Sendikacılık kaldırılarak demokrasi nasıl sağlanır ?"

Değerli dinleyiciler; bu soruyu , geçtiğimiz hafta sonunda, Avrupa Parlamentosu'ndan gelen heyete, Genelkurmay Başkanlığı'nda verilen brifingte bir Norveçli parlamenter sordu.

Sendikacılık kaldırılarak demokrasi nasıl sağlanır ?... DİSK yöneticilerinin yargılanması, 600 bin sendika üyesinin yargılanması demektir... DİSK'li sendikacıların yargılanması... Sendikacılara ölüm cezası istenmesi... DSİK... DİSK... DİSK... Avrupa parlamenterlerinin bu soruları, Genelkurmay brifinginde soğuk bir hava estirdi. Cunta sözcülerinde önce şaşkınlık... Öfke ve nefretle yanıtlıyorlar DİSK ile ilgili soruları. Yalanlarla gerçekleri örterek yanıtlıyorlar. Cunta sözcüsü, "Yargılananlar DİSK üyesi işçiler değil" diyor. Bu yanıt, "DİSK yöneticilerinin yargılanması 600 bin DİSK üyesinin yargılanması demektir" diyen Avrupalı parlamenteri kandırmıyor.

Cunta sözcüsü şöyle sürdürüyor: " DİSK'e bağlı işçilerin hakları, bağımsız mahkemelerin atadığı kayyumlarca korunuyor".

Bakın hele, DİSK üyesi işçilerin hakları bağımsız mahkemelerin atadığı kayyumlarca korunuyormuş ! Hangi bağımsız mahkemelerin atadığı kayyumlar ? İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Ürüğ, DİSK'in başına, kendi mahkemelerinin atadığı kayyum heyetini bile beğenmedi, değiştirdi. Doğrudan kendisi atadı.

DİSK'li işçilerin haklarını sözde korumakla görevli bu kayyum heyetinin başında kim var dersiniz ? İşte bunun başında Abdullah Pulat Gözübüyük var. Kimliğini kısaca söyleyelim.

Adalet eski bakanlarından olan Gözübüyük, yıllarca Yargıtay 9. Dairesi'nin başkanlığını yaptı. İşçi, sendika, DİSK düşmanı kararlara imza attı. Abdullah Pulat Gözübüyük, faşist Miiliyetçi Hareket Partisi'nin sempatizanı. Türkeş'e yazdığı bağlılık mektubu açığa çıkınca Yargıtay'dan istifa etmek zorunda kaldı. Sonra Cunta, bu faşist MHP sempatizanını Danışma Meclisi'ne üye yaptı. DİSK'i temsilen onu Anayasa Komisyonu'na soktu. İşte DİSK'in tepesine "kayyum" diye oturtulan devlet kuşu Abdullah Pulat Gözübüyük budur ve brifingte Avrupalı parlamenterlere dendiği gibi, bağımsız mahkemelerce filan değil doğrudan İstanbul Sıkıyönetim Komutanı'nın özel direktifiyle kayyum heyetinin başına getirilmiştir. DİSK iddianamesini, Takkeci ile birlikte hazırladığı yolunda söylentiler bile vardır. Bu adam DİSK'in hakkını hukukunu korumaz. Bu adam DİSK üyesi işçilerin can düşmanıdır. Genel Kurmay'da uzman pozu seçenler, Avrupa Konseyi'nden gelen heyete bunları neden çıtlatmıyorlar?

Değerli dinleyiciler; Avrupalı parlamenterler DİSK konusunda sıkıştırıyorlar ya, daha sendikacıların yargılanmaları sürerken, brifingteki Cunta sözcüleri, sendikacılar hakkında kararı çoktan vermişler, "suçlu" diyorlar. Örnek de verixorlar. DİSK, aşırı sol eğilim içinde olduğu için Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'na alınmamış!

Değerli dinleyiciler;

Bir kere Avrupa Sendikalar Konfederasyonuna alınmayan DİSK değil, DİSK'i savunmadığı için Türk İş'tir. Üstelik de DİSK savcısı Takkeci'nin iddianamesinde "komünist sendika" dediği İtalyan sendikası FRJL, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu üyesi. Brifingdeki Cunta sözcüsü ise DİSK'in aşırı sol bir örgüt olduğunu, bunun için Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'na alınmadığını ileri sürüyor. Buna " uydurma suça uydurma kanıt "derler. Bunlar uydurma iddianamelerini kendileri çürütüyorlar. Elleri ayaklarına dolaşıyor. Brifingteki bu çok bilgili Cunta uzmanları başlarını kaldırıp DİSK'li sendikacıların yargılandığı mahkeme salonuna baksalar yeter. DİSK'i savunan Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'ndan avukatlar orada oturuyor.

Cunta sözcüleri diyor ki DİSK 12 Eylül öncesi tutumu ile işçilerle orduyu karşı karşıya getirmeye çalıştı. Asıl şimdi Cunta işçilerle orduyu karşı karşıya getiriyor. 52 sendikacının başını ordu ile işçiler arasına sokuyor. Kimin ordu ile işçileri karşı karşıya getirdiğini yurtsever subaylara sorsunlar. Yanıtını alacaklardır.

14 Ocak 1982 Perşembe

TÜRKİYE'DEKİ DARBECİ GENERALLER, ABD EMPERYALİZMİNİN BASKILARINA BİR KEZ DAHA BOYUN EĞDİLER

Türkiye'deki darbeci generaller ABD emperyalizminin baskılarına bir kez daha boyun eğdiler. NATO bildirisini imzalamakla ülkemizi, emperyalizmin egemen, bağımsız devletlerin iç işlerine karışma, uluslararası hukuk normlarını ve Helsinki kararlarını kabaca çiğneme politikasının kuyruğuna taktılar. Uluslararası alanda gerginliği kamçılayan bu politika ülkemize hiç bir yarar sağlamıyor. Tersine ABD'nin artan baskı ve şantajları karşısında elini kolunu bağlıyor. Onu daha güçsüz bırakıyor.

Cunta adına NATO belgesini imzalayan Dışişleri Bakanı İlter Türkmen, Polonya'daki gelişmeleri, bu egemen ülkedeki yasal yönetimin bir iç sorunu gibi değil de Sovyetler Birliği'nin bir müdahalesinin sonucuymuş gibi göstermeye çalışıyor. "Biz NATO belgesini imzaladık ama ekonomik yaptırımlara katılmayacağız" sözlerinin hemen ardından Mister Haig'in ağzıyla Sovyetler Birliği'ni suçlamaya yeltendi. "Gücümüz yok. Gücümüz olsa ekonomik yaptırımlar politikasını biz de uygulardık" demeye gelen sözler sarfetti. Türkmen'in bu açıklaması ikiyüzlü, onursuz, aciz bir dış politikanın tipik örneğini veriyor.

Bu, Cunta'nın dengeci ve çelişkili dış politikasının vardığı yeri ortaya koyuyor. Oysa darbeci generaller, Sovyetler Birliği ile karşılıklı yarara dayanan işbirliğinin ülkemiz açısından önemli olduğunu defalarca belirtmişler; bu ilişkilerden yana olduklarını açıklamışlardır. Şimdi ise bunlar NATO adına Washington'un Sovyetler Birliği ve Polonya'ya karşı izlediği iğrenç politikaya boyun eğiyorlar. Daha geçenlerde Başbakan Ulusu, Danışma Meclisi'ndeki konuşmasında Polonya'daki gelişmeleri bu ülkenin iç işi olarak ele alıyor ve bu ülkeye müdahale edilmesine karşı tutum takınıyordu. Şimdi Dışişleri Bakanı Sosyalist Polonya'nın iç işlerine karışma demek olan ve bu ülkedeki karşı devrimcilerin, CIA ajanlarının elini kolunu çözmeyi amaçlayan NATO belgesini imzalıyor.

Bu ulusal çıkarlarımızı emperyalizmin çıkarlarına peşkeş çekmek değil de nedir ? Bu ateşle oynamak değil de nedir ?

NATO'nun belgesini imzaladıktan sonra "ekonomik yaptırımlara katılmayacağız" demenin hiç bir anlamı kalmıyor. Bu imza, Cunta'nın onursuz dış politikasının ABD emperyalizmine daha da yaklaştığını kanıtlıyor. Bu imza, ABD'nin ülkemiz üzerindeki dayatmalarına haklı bir kılıf aramaktır. Böylesi bir tutum ülkemizdeki Amerikancı güçlerin konumlarını güçlendiriyor. Ülkemizin ulusal bağımsızlığı, halkımızın çıkarları ise ABD emperyalizminin serüvenci planlarına boyun eğmeyi değil, sosyalist ülkelerle karşılıklı yarara dayalı dostluk ve işbirliği ilişkilerini güçlendirmeyi gerektiriyor.

15 Ocak 1982 Cuma

YORUM

Dışişleri Bakanı İlter Türkmen'i böylesine hiddetlendiren, Batı Avrupa'da ve tüm dünyada, son haftalarda, Türkiye'deki askersel diktatörlüğe karşı tepkilerin giderek yükselmesidir. Gün geçmiyor ki yüzbinlerce, milyonlarca üyesi olan bir uluslararası örgütün sözcüleri basın toplantıları düzenleyip Türkiye'deki baskıları protesto etmesin. Hemen hemen hergün Avrupa'dan binlerce protesto telgrafı geliyor. DİSK yargılamasına derhal son verilmesi, 52'lerin salıverilmesi istemi. Bilindiği gibi bu istekler ülkemize gelen Avrupa Konseyi üyelerince bile dile getirildi. Sosyalist ülkelerin, kapitalist ülkelerin, hemen hemen tüm ülkelerin sendikaları arka arkaya dayanışma kararları alıyor.

Öteyandan ABD emperyalizminin Polonya'daki gelişmeleri bahane ederek barış düşmanı politikasını tırmandırmak için gerekçe yapmaya çalışması, dünya kamuoyunun dikkatlerinin Türkiye üzerinde daha da yoğunlaşmasına neden oluyor. Aklı başında her insan ABD yöneticilerine "Polonya için atıp tutuyorsunuz. Türkiye'de insan haklarının çiğnenmesine niçin destek oluyorsunuz?" sorusunu yöneltiyor. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin bütün pislikleri işte böyle gözler önüne seriliyor. Türkme-

n'in şimdi çıkıp da "tüm bunlar Türkiye'den kaçan solcuların Avrupalıları kandırmasının sonucudur" gibi ilkel sözler sarfetmesi, Cunta yönetiminin çaresizliğinin açık bir göstergesidir. Cunta, "terörizmi önlüyoruz" yalanıyla ilerici, solcu güçler üzerinde vahşi baskılar uyguluyor. Bu baskılar yüzünden dünya kamuoyunda da yalıtlanınca, suçlusu solculardır, diyor. ABD Dışişleri Bakanı Haig, Cunta'ya arka çıkınca da bunu alkışlıyor. Ama halkımız şimdi gerçekleri daha iyi görüyor. Türkiye'deki baskıların bu denli artmasının, ABD'nin Cunta'ya verdiği destekle bağlı olduğunu görüyor.

Durum açık ve nettir. Türkmenleri, cuntacı generalleri ABD'nin şahinleri Haigler, Reaganlar destekliyor. Halkımızın demokrasi savaşımı ise tüm ülkelerin barış ve demokrasi güçlerince destekleniyor. Bu destek giderek artıyor. İşte, Türkmen'i kızdırıp saçma sapan konuşmak durumunda bırakan da budur.